

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010212
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8520010212.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.03.2021, v trestnej veci obžalovaného Z. C. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/50/2020 zo dňa 14.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z. C..

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa napadnutým rozsudkom sp. zn. 1T/50/2020 zo dňa 14.10.2020 uznal obžalovaného Z. C. so spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

- dňa 16.1.2020 v čase o 15:11 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. S. C., tabuľka s evidenčným číslom PO XXX DG po ceste I/68, kde v obci Plavnica, okres Stará Ľubovňa, smerom na obec Plaveč prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť v obci o 25 km/hod., v dôsledku čoho bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu v Starej Ľubovni, za čo mu na mieste bola pokutovými blokmi č. G0201252, G0201253 a G0201254 uložená bloková pokuta vo výške 60,- eur, ktorú zaplatil v hotovosti na mieste a následne dňa 27.1.2020 v čase o 09:05 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. S. C., tabuľka s evidenčným číslom PO XXX DG v smere od mesta Prešov do mesta Stará Ľubovňa, kde bol na rovnom úseku cesty I/68 za obcou Plaveč, pred odbočkou na obec Kozelec, zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Ľubotín, nakoľko počas jazdy obsluhoval mobilný telefón, pričom osobné motorové vozidlo v oboch prípadoch viedol aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Prešov spisová značka 0T/171/2016-86 zo dňa 15.10.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2019 bolo podľa § 437 ods. 4 Trestného poriadku a § 416 Trestného poriadku s použitím § 70 ods. 1 Trestného zákona vyslovené, že obv. Z. C. sa v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uloženého uznesením Okresného súdu Prešov spisová značka 0T/171/2016-60 zo dňa 16.5.2017 neosvedčil a zvyšok trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 4 (štyri) mesiace a 18 (osemnásť) dní vykoná,

Za to mu súd uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona, trest odňatia slobody na 14 /štrnásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu na 30 /tridsať/ mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 48 /štyridsaťosem/ mesiacov.

Dňa 29.10.2020 na poštovom úrade obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie. Obhajca odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené prostredníctvom elektronických prostriedkov dňa 10.12.2020 so zaručeným elektronickým podpisom. Obhajca poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, Tpj 67/2014 zo dňa 16.06.2015. Vyčíta súdu, že v priebehu konania ani vo svojom rozhodnutí sa nezaoberal skúmaním okolností materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona. Táto povinnosť súdu je obligatórne daná. Už samotná okolnosť vydania tzv. „vodičáku“ zo strany dopravného inšpektorátu, značne znižuje mieru závažnosti ním spáchaného skutku. Skrz túto samotnú skutočnosť možno uvažovať o tom, že sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona. Ak však odvolací súd s uvedeným hodnotením sa nestotožní, stále je minimálne nevyhnutné brať uvedenú skutočnosť na zreteľ v otázke ukladania trestu. Samotný súd nepriamo konštatoval, že k skutku nemuselo dôjsť v prípade ak by si úrady a súdy plnili svoje povinnosti včas (zaslanie uznesenia o neosvedčení sa dopravnému inšpektorátu). Súdu s jemu neznámemu dôvodu však rozhodol sa spáchanie skutku hodnotiť spôsobom, že rafinovane využil vzniknutú situáciu. Takéto hodnotenie súdu nie je ničím podložené. Túto situáciu obžalovaný nemohol spôsobiť, ovplyvniť ani predpokladať. Uvedené je v rozpore s logikou. Ako osoba podnikajúca primárne v oblasti stavebníctva, za bežných okolností využíva motorové vozidlo vo veľkom rozsahu a to po území celého východného Slovenska. Práve rozsah využívania motorového vozidla vytvára pravdepodobnosť, že sa osoba môže dopustiť nebalostného porušenia pravidiel cestnej premávky. Takýchto porušení sa dopúšťa v podstate každý vodič pravidelne. Nejedná sa pri tom o žiadnych úmyselných porušovateľov zákona, ale o osoby žijúce riadnym spôsobom života, ktoré chvílkovou nepozornosťou či nesústredenosťou spáchajú priestupok. Je zrejme, že čím viac osoba času strávi za volantom, tým je pravdepodobnosť dopustenia sa porušenia pravidiel cestnej premávky vyššia ako u tzv. sviatočného vodiča, ktorý motorovým vozidlom najazdí niekoľko sto kilometrov ročne. Súd teda dospel k tomu, že obžalovaný rafinovane, úmyselne vystavil sa väčšiemu riziku ďalšieho trestného stíhania a ďalšieho uloženia trestu podstatne vyššieho, namiesto toho aby vykonal zvyšok trestu zákazu činnosti v trvaní jeden a pol mesiaca. Napriek najlepšej vôli nedokáže postihnúť logiku takejto úvahy súdu, keďže je zrejme, že na jednej strane je rafinovaný a na druhej strane mnohonásobne zvyšuje riziko pre svoju osobu podstatne horších následkov. Súd osobu obžalovaného, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku, vníma značne negatívne. Nie je zrejme, na základe čoho k takémuto vnímaniu sa dopracoval. Je zrejme, že v minulosti bol dvakrát odsúdený za spáchanie trestného činu na úseku cestnej dopravy, avšak súd opomenul si uvedomiť skutočnosť, že medzi týmito skutkami uplynulo obdobie dvoch dekád. Vo vzťahu k evidencii priestupkov zdôrazňuje, že skutočnosť, že ich počet vzhľadom na výkon jeho profesie nie je neprimerane vysoký a rovnako aj ich charakter, až na výnimku, je zanedbateľný v závažnosti. Uložený trest súdom prvého stupňa považuje za neprimeraný a uložený v rozpore so zásadami ukladania trestu. Súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery má rozhodovať s prihliadnutím na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho osobné pomery. Podľa jeho názoru ani následky, ani spôsob spáchania skutku nenasvedčujú tomu, aby jeho závažnosť bola vysoká. Z celého odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nie je zrejme z akého dôvodu sa dopracoval k záveru, že je mu potrebné uložiť trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby 14 mesiacov z maximálne 16. Súd v podstate iba konštatoval, že to považuje za primerané. Taktiež dĺžka podmienenečného odkladu určená na 30 mesiacov je rovnako neprimeranou, bez riadneho a logického zdôvodnenia určenia takejto dĺžky. Vyššie uvedené platí aj pre výmeru trestu zákazu činnosti na 48 mesiacov, ktorý je vzhľadom na charakter a okolnosti spáchania skutku obzvlášť prísny. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd vrátil na nové konanie a rozhodnutie, prípadne sám zrušil výroky o treste a rozhodol v súlade so zásadami ukladania trestu.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku, zákonnosť o odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzal. Na chyby ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Z. C. nie je dôvodné.

Obžalovaný Z. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2020 urobil vyhlásenie, že je vinný.

Súd prvého stupňa dôsledne postupoval podľa § 257 Tr. poriadku, poučil obžalovaného o nemožnosti napadnúť vyhlásenie o vine odvolaním. Obžalovaný zodpovedal na otázky a následne súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie o vine, rovnako aj obhajca sa pripojil k tomuto návrhu. Súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku podrobne uviedol rozsah dokazovania vo vzťahu k výroku o treste a jednotlivé skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazov.

Zhodnotil osobu obžalovaného a konštatuje, že obžalovaný je ženatý, má dve plnoleté deti, je živnostník v odbore gastronómie a stavebníctva. V minulosti bol dvakrát súdne trestaný.

Vo vzťahu k ostatnému odsúdeniu, kde bolo rozhodnuté, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, obžalovaný uviedol, že podľa neho toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2019. Dňa 30.10.2019 bol na dopravnom inšpektoráte pre vodičský preukaz, ktorý mu dopravný inšpektorát vydal. Nevedel o tom, že nemôže viesť motorové vozidlá, až po zastavení hliadkou OO PZ Ľubotín, po dvoch týždňoch mu prišiel list od dopravného inšpektorátu aby doručil vodičský preukaz, nakoľko ho má zadržaný, lenže on už vodičský preukaz nemal, ten mu už bol zadržaný policajnou hliadkou v Ľubotíne. Ľutuje čo sa stalo, stalo sa to nechtiac, nevedome. Keby bol vedel, tak tie 4 mesiace určite by nebol jazdil, keď dokázal 18 mesiacov vydržať a absolvovať všetky skúšky.

Súd prvého stupňa ďalej konštatuje, že obžalovaný bol prítomný na verejnom zasadnutí Okresného súdu v Prešove dňa 15.10.2019, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o osvedčení, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu obžalovaný uvádzal, že mu neporozumel, s nikým sa neporadil. Preskúšanie v autoškole vykonal pred týmto verejným zasadnutím. Písomné vyhotovenie rozhodnutia okresného súdu z 15.10. obdržal, no nepamätá si kedy. Okrem iného uviedol, že pýtal sa aj sudcu, čo to pre neho znamená, ten mu odpovedal, že to vyriešia na polícii. Obžalovaný poukázal na to, že vodičský preukaz mu dali pred tým ako dostal písomné vyhotovenie rozhodnutia Okresného súdu Prešov.

Súd prvého stupňa oboznámil zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T 171/2016 rozhodnutia.

Trestný rozkaz 0T 171/2016 zo dňa 05.10.2016, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 500,- Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu jedného roka. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T 171/2016 zo dňa 29.10.2016 právoplatným 08.11.2016 bola započítaná doba od 02.10.2016 do 05.10.2016. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T 171/2016 zo dňa 16.05.2017 právoplatným dňa 16.05.2017 bolo upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, bola určená skúšobná doba na dva roky.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T 171/2016 zo dňa 15.10.2019 bolo rozhodnuté, že odsúdený Z. C. sa v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti neosvedčil a zvyšok trestu zákazu činnosti v trvaní 4 mesiacov a 18 dní vykoná. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2019.

Vo vzťahu k tomuto uzneseniu súd prvého stupňa oboznámil aj zvukový záznam z verejného zasadnutia. Tak ako súd prvého stupňa konštatuje zo zvukového záznamu vyplýva, že obžalovaný Z. C. sa pýtal sudcu, že „25.-ho má ísť ešte na skúšky, ako má postupovať ďalej“, sudca mu vysvetlil, aby na skúšky išiel, s tým aby sa pred tým informoval na dopravnom inšpektoráte, že mu bol premenený zvyšok trestu zákazu činnosti na súde. Sudca ho následne poučil o lehote na podanie opravného prostriedku. V uvedenej lehote sťažnosť nepodal.

Čo sa týka charakteristík, obžalovaný z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. V evidencii priestupkov má päť priestupkov, v štyroch prípadoch išlo o priestupky na úseku cestnej dopravy. V odpise z registra trestov má dva záznamy a to na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T 31/98 zo dňa 24.09.1998, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zákona (zákon 140/1961 Z.z.), za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14

mesiacov. Výkon trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu do 24.03.2001. V skúšobnej dobe sa osvedčil, teda hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. Na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov sp. zn. OT 171/2016 zo dňa 05.10.2016 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený peňažný trest 500,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 5 mesiacov. Peňažný trest zaplatil dňa 21.11.2016 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 3 roky. Od výkonu tohto trestu bolo podmienene upustené dňa 16.05.2017, bola určená skúšobná doba na 2 roky. V skúšobnej dobe sa neosvedčil a dňa 19.10.2019 bolo rozhodnuté, že zvyšok trestu v trvaní 4 mesiacov a 18 dní vykoná. Trest zákazu činnosti vykonal dňa 07.03.2020, hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Súd prvého stupňa následne sa zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že u obžalovaného existuje poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, pretože obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trest úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti nezistil.

Súd prvého stupňa odôvodnil prečo nie je možné uložiť obžalovanému peňažný trest. Správne poukázal na opakované porušovanie a páchanie trestnej činnosti na úseku cestnej dopravy. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody. Súd prvého stupňa nepochybil, keď určil tento trest vo výmere 14 mesiacov, kedy zohľadnil samotnú trestnú minulosť obžalovaného, ktorý opakovane sa dopúšťa či už menej závažných priestupkov na úseku cestnej dopravy ale aj trestnej činnosti na úseku cestnej dopravy o čom svedčí aj uznanie za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

Správne súd prvého stupňa postupoval, keď vzhľadom na osobu obžalovaného výkon tohto trestu podmienene odložil, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia a priestupkové postihy, krajský súd sa stotožnil s tým že skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov je dobou primeranou a postačujúcou.

Obžalovaný opakovane spáchal trestný čin na úseku cestnej dopravy, teda súd prvého stupňa správne postupoval keď ukladal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Vzhľadom na opakované páchanie špecifickej trestnej činnosti krajský súd dospel k záveru, že trest zákazu činnosti na 48 mesiacov je trestom primeraným.

K samotným námietkam odvolateľa krajský súd poznamenáva, že odvolateľ namietal skutočnosť, že súd prvého stupňa nezohľadňoval materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona. V tejto súvislosti, krajský súd musí konštatovať, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine. Pri tomto vyhlásení o vine zodpovedal na všetky otázky, teda aj na otázky týkajúce sa právnej kvalifikácie svojho konania a súd prvého stupňa po zaujatí stanoviska prokurátorom, obhajcom prijal toto vyhlásenie, čím vlastne výrok o vine sa stal právoplatným, teda súd prvého stupňa už pri svojom rozhodovaní, kedy rozhodoval o treste, nemohol zohľadňovať a hodnotiť závažnosť tohto konania z pohľadu § 10 ods. 2 Tr. zákona, kde je stanovená hranica medzi právnou kvalifikáciou konania obžalovaného ako trestného činu a priestupku.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.